

32003R0975

L 141/1

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

7.6.2003

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 975/2003**z dnia 5 czerwca 2003 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz konserw z tuńczyka objętych kodami CN 1604 14 11, 1604 14 18 i 1604 20 70**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W listopadzie 2001 r. Wspólnota, Tajlandia i Filipiny uzgodniły przeprowadzenie konsultacji w celu zbadania, w jakim zakresie uzasadnione interesy Tajlandii i Filipin zostały bezzasadnie naruszone w wyniku wykonania uprzywilejowanego traktowania taryfowego konserw z tuńczyka pochodzących z Państw AKP. W następstwie braku osiągnięcia wspólnie akceptowanego rozwiązania, Wspólnota, Tajlandia i Filipiny uzgodniły poddanie sprawy mediacjom. Dnia 20 grudnia 2002 r. mediator przedstawił swoją opinię, według której Wspólnota powinna otworzyć kontyngent taryfowy na podstawie klauzuli najwyższego uprzywilejowania (MFN) w wysokości 25 000 ton na rok 2003 ze stawką kontyngentu taryfowego w wysokości 12 % *ad valorem*.
- (2) Biorąc pod uwagę pragnienie rozwiązania niniejszego długotrwałego problemu, Wspólnota podjęła decyzję o przyjęciu tego wniosku. Dlatego dodatkowy kontyngent taryfowy na ograniczoną ilość konserw z tuńczyka powinien zostać otwarty.
- (3) Właściwe jest przyznanie szczególnych udziałów danego kontyngentu na rzecz tych krajów, które posiadają istotny interes w dostawie konserw z tuńczyka, na podstawie ilości dostarczanej przez każdy z tych krajów na niepreferencyjnych warunkach w ciągu reprezentatywnego okresu czasu. Pozostała część kontyngentu powinna być dostępna dla wszystkich innych krajów.
- (4) Najlepszym sposobem zapewnienia wykorzystania kontyngentu taryfowego jest przyznanie go w porządku chronologicznym według dat przyjęcia zgłoszeń o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu.
- (5) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania kontyngentem, powinno być wymagane przedstawienie świadectwa pochodzenia przy przywozie konserw z tuńczyka z Tajlandii, Filipin i Indonezji, głównych dostawców i głównych beneficjentów kontyngentu.

- (6) Środki konieczne w celu wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady nr 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 lipca 2003 r. przywóz konserw z tuńczyka objętych kodami CN 1604 14 11, 1604 14 18 i 1604 20 70 pochodzących z jakiegokolwiek kraju jest uprawniony do zastosowania stawki celnej w wysokości 12 % w granicach kontyngentu taryfowego otwartego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Kontyngent taryfowy jest otwierany corocznie przez wstępny okres pięciu lat. Jego wielkość przez pierwsze dwa lata jest ustalona w następujący sposób:

- 25 000 ton od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r.,
- 25 750 ton od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.

Artykuł 3

Kontyngent taryfowy jest rozdzielony na cztery części, jak następuje:

- a) kontyngent w wysokości 52 % rocznej wielkości, z numerem porządkowym 09.2005, na przywóz pochodzący z Tajlandii; i
- b) kontyngent w wysokości 36 % rocznej wielkości, z numerem porządkowym 09.2006, na przywóz pochodzący z Filipin; i
- c) kontyngent w wysokości 11 % rocznej wielkości, z numerem porządkowym 09.2007, na przywóz pochodzący z Indonezji; i
- d) kontyngent w wysokości 1 % rocznej wielkości, z numerem porządkowym 09.2008, na przywóz pochodzący z innych państw trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Artykuł 4

1. Pochodzenie konserw z tuńczyka kwalifikowanych do kontyngentu taryfowego jest ustalane zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie.

2. Kwalifikacja do udziału w kontyngencie taryfowym przyznana Tajlandii, Filipinom i Indonezji, zgodnie z art. 3 podlega okazaniu świadectwa pochodzenia spełniającego warunki ustanowione w art. 47 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.

Świadectwa pochodzenia są przyjmowane wyłącznie w przypadku gdy produkty spełniają kryteria określania pochodzenia zawarte w przepisach obowiązujących we Wspólnocie.

Artykuł 5

Kontyngent taryfowy jest zarządzany przez Komisję zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie może zostać poddane przeglądowi w ciągu drugiego roku po otwarciu kontyngentu taryfowego, w celu przystosowania wielkości kontyngentu do potrzeb rynku wspólnotowego. Jeżeli przegląd taki nie zostanie jednakże zakończony na trzy miesiące przed dniem 30 czerwca 2005 r., kontyngent zostanie automatycznie przedłużony na rok następny na wielkość 25 750 ton. Następnie kontyngent taryfowy będzie regularnie przedłużany na jeden rok i o tę samą wielkość, o ile

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady

M. STRATAKIS

Przewodniczący

przeгляд zostanie przyjęty nie później, niż na trzy miesiące przed zamknięciem bieżącego kontyngentu.

Artykuł 7

Środki konieczne w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, włączając zmiany i dostosowania wymagane zmianami do Nomenklatury Scalonej i Zintegrowanej Taryfy Wspólnoty Europejskiej (TARIC), należy przyjąć zgodnie z procedurą określoną w art. 8 ust. 2

Artykuł 8

1. Działania Komisji wspomagane są przez Komitet Kodeksu Celnego (zwany dalej Komitetem), powołany na podstawie przepisów art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji nr 1999/468/WE.

Okres określony w art. 4 ust. 3 decyzji nr 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnoty Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 881/2003 (Dz.U. L 134 z 29.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).